Sportul MAGAZIN

DUPĂ EXEMPLUL TATĂLUI!

Știați? În echipa divizionară A de popice Rafinăria Teleajen din Ploiești activează trei frați. Este vorba de **Gheorghe, Stelian și Costantin Silvestru.** Și toți trei joacă la nivel de mare performanță! De altfel, sportul popicelor are tradiție în familia Silvestru. Cei trei frați au îndrăgit acest sport, au învățat abecedarul tehnicii lansării bilei de textolit, de la tatăl lor, **Minea Silvestru,** care pînă acum doi ani juca și el în echipa divizionară ploieșteană alături de fiii lui. Acum, întrucît regulamentul campionatului fixează ca vîrstă limită pentru bărbați 50 de ani, el nu mai activează, dar n-a părăsit sportul îndrăgit de toată familia, continuă să fie prezent pe arena cu pistele de bitum ca antrenor.

Cît de bine i-a învățat „nea Minea" pe băieții lui să joace popice? La această întrebare răspund performanțele fraților Silvestru. Cel mai mare dintre ei, **Gheorghe** (29 ani) — de profesie electrician — este maestru emerit al sportului și face parte din echipa României, campioană mondială, titlu cucerit în 1974 în R. F. Germania. Cel mijlociu, **Stelian** (24 ani) — lăcătuș — este om de bază în echipa Rafinăriei Teleajen, bine cotată de ani de zile în Divizia A. În acest campionat, el este creditat cu un rezultat foarte bun, 918 p d, obținut în deplasare. Mezinul, **Constantin** (22 ani) — lăcătuș-mecanic —, este un jucător cu perspective și recent a fost selecționat în lotul național de juniori.

Deci, o frumoasă performanță de... familie. **(T. R.).**

CASSIUS CLAY... K. O.!

Pe ringul din Atlanta, campionul lumii la toate categoriile, Cassius Clay, s-a lăsat învins prin k.o. de primarul Maynard Jackson. Voita înfrîngere fusese pusă la cale cu scop de binefacere. Ne punem întrebarea dacă gestul nu a fost determinat, în aceeași măsură, de gustul pentru publicitate, manifestat întotdeauna de Clay.

O ZI DE NEUITAT...

Un fotbalist ca Angel Iordănescu nu se emoționează cu una, cu două! L-ați văzut, de altfel, de atîtea ori, cît de calm și de sigur este pe teren. Dar nu pe orice... teren. Zilele trecute, de pildă, la Oficiul de stare civilă al Sectorului 7, era teribil de emoționat, atunci cînd s-a consfințit căsătoria sa cu tînăra și drăgălașa Valeria Cercel, studentă, ca și el, la Academia de studii economice.

Este un eveniment fericit în viața apreciatului nostru fotbalist, de care se bucură toți simpatizanții lui. Ei urează tinerei perechi: noroc și prosperitate!

Foto: R. ONODI

„PICTORUL SPORTULUI"

Un pictor italian contemporan, **Corrado Cagli** — care a expus de curînd la „Terrazza Martini" din Milano o suită de opere grafice inspirate din lumea fotbalului sub titlul „La moviola", sugerînd descompunerea mișcării în imagini înlănțuite — făcea următoarea observație: **„Sportul trebuie privit dinăuntru; din lumea sa trebuie redat tot ceea ce nu este aparent. De altfel, scopul artei este să pună în lumină ceea ce dăinuie și să-l separe de ceea ce este sortit dispariției, să salveze momentele de adevăr din fenomenele provizorii, să descopere părticica ce trebuie sustrasă tendinței de mistuire".**

Cunoscutul artist, care este numit și „pictorul sportului", aduce un convingător elogiu fotbalului ca sursă de inspirație: **„am pus în scenă multe balete clasice, iar fotbalul, jucat la un anumit nivel, dă senzația unui balet, acompaniat de un cor de o sută de mii de voci; în fine, din punct de vedere estetic, este un mare spectacol. Un mare spectacol, irepetabil, în sensul că, o dată pus în scenă, un balet, oricît de fascinant ar fi, se repetă întotdeauna, în timp ce fotbalul nu se repetă niciodată, sugerînd emoții mereu diverse și imprevizibile... Nu este un paradox că între prietenii mei se află mai mulți antrenori și jucători decît oameni din lumea artei!"**

ÎN CĂUTAREA ȘAHISTULUI INVINCIBIL

Acum, cînd se vorbește tot mai mult despre viitorul meci Fischer — Karpov, cîteva referiri la trecutele campionate mondiale de șah redevin actuale. Ne-am oprit asupra întrebării care a pasionat întotdeauna pe iubitorii sportului minții: **care a fost cel mai mare campion al șahului?**

Răspunsul poate fi dat în mai multe feluri. Prin perspectiva „longevității", s-ar cuveni să dăm laurii lui **E. Lasker,** care a știut să păstreze titlul pe distanța-record de 27 ani (1894—1921). Dar în acea vreme regulile ce dirijau lupta pentru întîietate erau mult mai largi, iar campionii își puteau permite să nu fie deloc grăbiți.

Prin prisma performanței sportive pure, se pare că **José Raul Capablanca,** cu un minimum de înfrîngeri, atît în perioada cît a deținut titlul (1921—27), cît și în afara ei, s-a apropiat cel mai mult de acel ideal al invincibilității dorit de orice șahist. Dar succesorul acestuia, marele **Alehin,** l-a întrecut pe el și pe toți contemporanii săi prin nivelul de creație pură, reflectat în partide cu adevărat geniale. A.A. Alehin a adus un suflu nou în arta șahului și mulți sînt tentați să-l considere și astăzi drept cel mai mare dintre campioni.

Și totuși, urmînd ordinea firească a lucrurilor, șahul n-a stat pe loc. Azi, ne entuziasmează pe drept cuvînt reușitele lui **Bobby Fischer,** cele de pe tabla cu 64 patrate desigur, nu acelea din culisele luptei pentru coroana de campion. Și, chiar dacă și **Karpov** are suporteri fanatici, poate că și aceștia se îndoiesc că actualul campion ar putea fi atît de curînd detronat. Studentul din Leningrad va fi campion mondial la ediția următoare a confruntării, nu la cea actuală — este părerea majoritară.

Ne-am permite să întoarcem fila de istorie a șahului, scrisă de actualul campion, pentru a reveni la unul din predecesorii săi nu mai puțin iluștri. De **Mihail Botvinnik** par să fi uitat tinerii de azi. Cel care în epoca sa de glorie s-a identificat realmente cu noțiunea de invincibilitate. A-l învinge pe Botvinnik, după demonstrația sa de forță de la „turneul celor 5", din 1948, părea atunci o adevărată utopie.

Cîtă diferență — de stil, de temperament, de concepție — între acești campioni. Pe de o parte, Alehin, Fischer sau Tal, geniali în felul lor, dar zbuciumați, în continuu efort clocotitor, găsindu-și parcă echilibrul doar în armonia traiectoriilor descrise de piesele pe care le conduceau spre victorie pe tabla de șah. Botvinnik a fost modelul contrastant al acestui tip de campioni, să zicem, romantici. El a fost „neo-clasicul" șahului, senin în creația sa, ca și în manifestările sale exterioare. Însuși modul său de viață era acela al unui om perfect echilibrat, lucid pînă și în cele mai rutiniere activități zilnice. A rămas celebră afirmația sa asupra felului cum își pregătea participarea la turneu: făcea zilnic același drum spre sală, fără nici o deviere sau oprire, pentru a nu-și distrage cu nimic atenția de la partida care avea să urmeze. Într-un fel, omul se transforma într-un automat, dar numai pentru a-și asigura neștirbit potențialul de creație. Trăsătură remarcabilă a unei personalități ieșite din comun.

Desigur, cu totul alte metode convin unui Bobby Fischer. Și n-avem de ce să-l incriminăm pentru aceasta. El se inspiră, probabil, din psihoterapia, la modă în țara sa, care recomandă împotriva stress-urilor cotidiene — printre altele — cît mai multe variații în impresiile vizuale și auditive. A alege de fiecare dată o altă rută în plimbările zilnice, a evita orice monotonie — iată ce trebuie să i se pară un procedeu eficient de împrospătare a intelectului, a puterii de concentrare.

Botvinnik, inginer electronist în viața de toate zilele, își „programa" cu minuțiozitate orice mișcare. Fischer, pe care-l recomandă talentul, calculează sirguincios numai rețetele de cîștiguri în meciuri și turnee.

Un amănunt suplimentar: Karpov este în șah elevul lui Botvinnik.

Rd. V.

ODELE OLIMPICE ÎN ROMÂNEȘTE

Prin grija editurii Univers, delicatul poet **Ioan Alexandru** ne oferă — dacă nu ne înșelăm, pentru prima oară sub aceeași copertă — traducerea integrală a odelor olimpice ale lui **Pindar.** Pentru iubitorii de sport, parcurgerea celor 14 **„Olympianice"** (cum le numește traducătorul) este o rară delectare, o semnificativă pătrundere în lumea biruitorilor la Jocurile Olimpice de acum peste două milenii. Pindar — e adevărat — nu se vădește cronicarul întrecerilor acelor vremi (așa cum a fost, de pildă, Homer), dar poetul ne introduce în atmosfera de mit a timpului său, cu fiecare odă, fie că e dedicată lui Hieron din Syracusa, biruitor în alergarea cailor, sau lui Diagoras din Rhodos, biruitor în lupta cu pumnii. Îngrijind ediția, **Mihail Nasta** semnează o succintă prefață, trasînd conturul lui Pindar în cultura Greciei antice. (O îndreptare: jocurile funerare în Iliada apar în cîntul XXIII, nu XXII).

STUDENȚI STRĂINI SUB CULORILE LUI „U"

Echipele divizionare de volei, handbal și atletism ale Universității Cluj-Napoca au inclus în loturile lor trei oaspeți veniți de peste hotare, care și-au manifestat dorința de a-și continua activitatea sportivă sub culorile lui „U": Akouala Goelot Pascal (R. P. Congo), Diva Angelina Bishop (Panama) și Boulares Tahar (Tunisia) — cu toții viitori cursanți ai Facultății clujene de educație fizică și sport.

Pe doi dintre ei — voleibalistul Akouala și handbalistul Boulares — publicul clujean (și nu numai el) a avut deja ocazia să-i cunoască și să-i aplaude cu prilejul meciurilor din cadrul „Cupei F. R. Volei" și din prima parte a campionatului, respectiv în timpul partidelor pe care „șaptele" clujean le-a susținut în seria I a Campionatului mondial universitar de handbal. Pe Diva o va cunoaște în primăvară, cînd aceasta se va alinia la startul probelor de sprint. Debut... clujean pentru care ea se pregătește, de pe acum, cu asiduitate.

Cu toții se simt bine în noua lor cetate universitară și în noile lor echipe, unde au găsit „multă înțelegere și afecțiune". Și ei au ambiția să se numere printre cei mai buni sportivi ai lui „U", printre cei care vor contribui la victoriile lui sportive.

Foto: ION FELECAN (Cluj-Napoca)

Nușa DEMIAN

CANOTAJ ÎN... FEBRUARIE!

Cititorul poate fi tentat să creadă că titlul nostru reprezintă o glumă, sau că ne referim la canotajul din țările... calde! Și, totuși, este vorba despre schifistele române care, în dorința de a-și începe pregătirile practice cît mai de timpuriu, au ieșit pe apă zilele trecute, la Orșova. Un aspect amuzant al pregătirilor este faptul că, în timp ce fetele... asudă pe oglinda Dunării, antrenorii... dirdîie în șube, pe mal!

O FLORETĂ CU DOUĂ... TĂIȘURI

Apariție inedită în lumea scrimei noastre: pe planșă, trăgători de la Dinamo! Dar clubul bucureștean nu are încă echipe pentru toate armele. Iată de ce tînărul scrimer **Petre Buricea,** component al lotului reprezentativ de floretă, va evolua în proba individuală pentru Dinamo, iar la echipe va evolua sub culorile I.E.F.S.-ului.

Răspunde Ion Pașta

VIRGILIU ITOAIE, PENSIONAR DIN BAIA MARE. Mă impresionează pasiunea dv. nestinsă pentru fotbal. Dacă inima nu a îmbătrînit, înseamnă că sînteți încă tînăr! Mi-aș permite să vă spun, însă, că

greșiți continuînd să treceți prin sita simpatiilor dv. (firești!) pentru Minerul unele momente din tur. Nu mai e mult și începe returul. Cu dv. în tribună, Minerul Baia Mare are toate șansele să promoveze în Divizia A.

CORNELIU DOMOCOS, COMUNA GĂTAIA. Competiția este aceeași. Întrecerile din cadrul ei nu se mai desfășoară, însă, sub titulatura de „Cupa cupelor", ci sub noua denumire de **„Cupa Liliana Ronchetti",** cinstindu-se în acest fel memoria regretatei baschetbaliste italiene, care a murit la 24 de ani, în urma unui accident.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Apropo de regretul lui Cornel Dinu că a luat „doar" 9 la Examenul de stat de la Facultatea de drept:

Vreau să-ți spun ceva de bine,
În catren:
10, sigur vei obține
Pe teren!

ȘTEFAN CRĂCIUNA, BUCUREȘTI. Ne spuneți că ați arbitrat — **„cum am știut eu mai bine"** — un meci dintr-un campionat de minifotbal interstrăzi. Și ne cereți părerea în legătură cu deciziile pe care le-ați luat, inclusiv aceea de a opri meciul atunci cînd un jucător eliminat de dv. a refuzat să părăsească terenul, în timpul regulamentar. Dv. îmi vorbiți de un meci de minifotbal, dar din relatarea pe care ne-o faceți reiese că a fost un joc cu ...minifaulturi, ci cu faulturi în toată regula! Deciziile dv. au fost juste și nu trebuie să puneți la inimă faptul că ați fost apostrofat de unii jucători. Și Limona, și Rainea, cît sînt ei de „internaționali", și tot au trecut prin asemenea momente. Sînteți, deci, în companie bună!

OANȚĂ CRISTIAN, BUCUREȘTI (Șoseaua Vitan 289 C, sectorul 4): **„O să rîdeți, poate, de mine, dar**

eu țin cu Progresul". Foarte bine! Poate că, într-o zi, echipa dv. favorită, care v-a făcut să suferiți atîta în ultimii ani, vă va chema din nou la ospățul bucuriilor. V-am dat adresa, pentru a putea constata și dv. că n-ați rămas singurul suporter al Progresului!

IOAN PERES, TĂȘNAD. Îi voi transmite lui Valentin Stănescu sugestiile dv. După dv., cei trei oameni din față ar trebui să fie Crișan, Dudu Georgescu și Lucescu. Formule sînt multe. Poate că nici aceasta propusă de dv. nu e rea. Dar cum facem să știm acest lucru înainte de meci, și nu după?

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

LA SCHI

Un freamăt de glasuri,
Un cîntec
Trezește
Din visele albe
Cabana din munți
Și vagi siluete
Pornesc voinicește
Spre culmile ninse,
Pe ninsele punți.

Prin ziua difuză
Năluci policrome
Se prind în monom, pe albite alei,
Sorbind cu nesaț
Înghețate arome
(S-or drege diseară cu ceaiul de fel...)

O fată-n concediu
(De fapt țesătoare)
Privind la zăpada cu dungi de tălpici,
Își spune:
„E parcă o pînză, pe care
Opt meșteri din basme
O țes cu arnici".

Spre vîrful ce-n ceață devine eteric
Se-ndreaptă „pĕr pedes" coloana de tuș.
Doar doi vin — comod — într-un mic teleferic
Strigînd:
— Vezi că nu e prea greu la urcuș?...

Ajunși pe-nălțime, odată cu norii
Privesc la traseul recent cucerit,
Apoi se lansează precum cascadorii!
O clipă
Și-ajung iar de unde-au pornit.

Năucă,
Un tînăr se-apropie!
Vine!
Și... pac!! Se lovește de-un munte de om.
Îl spune: — Scuzați!
Dar apoi, cînd mai bine
Se uită la dinsul,
Observă că-i pom.

Un altul coboară total inestetic,
Pe mijloace proprii
De uz personal:
Aceasta provoacă un hohot homeric
Ce-animă întregul peisaj hibernal

Doar bradul micuț, de acolo,
Privește
Spre scenele astea „dramatice"
Și
Foșnește spre altul:
— Amice, ferește!
Că iar a venit tinerețea la schi...

Fred FIREA